

हन् न० हन् + प्रथो० बलोपः । हन् गन्धार्थं त्रिकाण्डशेषः ।
 हन् न० हो हो सहाभिव्यक्तौ “हन् रक्षसमर्थ्यादावच-
 नव्युत्क्रमणयज्ञपात्रप्रयोगाभिव्यक्तिः” पा० द्विगन्धस्य
 द्विवचनं पूर्वपदस्यान्मावोऽन्वञ्चोत्तरपदस्य नपुंसक-
 त्वञ्च निपात्यते एवैर्घेषु” सि०कौ० उक्ते श्रृङ्गसादौ
 “तत्र रक्षसं हन् गन्धस्य पाच्यम् इतरे विषयभूताः ।
 हन्स्मरन्त्यते रक्षसमित्यर्थः । मर्थ्यादा स्थित्यनतिक्रमः ।
 आचतुरं हीमे पशवो हन्” मिथुनायन्ते माता पुत्रेण
 मिथुनं गच्छति पौत्रेण प्रपौत्रेणापीति मर्थ्यादर्थः ।
 व्युत्क्रमणं पृथगवस्थानम् । हन् व्युत्क्रान्ताः द्विगं
 सम्बन्धेन पृथगवस्थिताः । हन् यज्ञपात्राणि प्रयुनक्ति
 हन् संकर्षणवासुदेवौ । अभिव्यक्तौ साहचर्येत्यर्थः ।
 योगविभागादन्त्यापि हन् इप्रते” सि०कौ० “अत्र अन्य-
 त्वापि तेन हन् द्युज्जान्यवर्तन्तेत्यादि सिद्धं द्वयोर्द्वयोर्यु-
 ज्जान्यवर्तन्तेत्यर्थः वीष्पायां द्विवचनेऽप्यनेन तस्य रूप
 निष्पत्तिः । हन् हन्माहारादौ तु हन् हन्प्रयोगः कृत्वा
 दन्त्या अवयवार्थराहित्येनाव्युत्पन्नतादिति बोध्यम्”
 गन्धेन्दु० । तत्र रक्षसं हाभ्यामेव ज्ञेयम् । शकलहे
 शमिथुने स्त्रीपुंसेयोर्द्वयेऽयुगले च मेदि० रोगभेदे हन्मा-
 सभेदे च पु० सच द्विधा समाहारेतरयोगभेदात् तत्र
 सहतिप्राधान्ये समाहारहन्ः संहन्तमानप्राधान्ये इत-
 रेतरयोगः इति वैयाकरणाः इतरेतरयोगगन्धे ८२२
 पृ० दृश्यम् गन्धेऽपि अन्यथा निरणाय यथा

“यद्यदर्शकयज्ञाभिव्यक्तौ यद्यत्प्रकारके । बोधे समर्थः
 स हन्ः समासतावदर्शकः ।” “यद्यदर्शोपस्थापकस्य
 क्रमिकयादशनामस्तोमस्य निचयस्तत्तदर्थप्रकारकान्वयबोधं
 प्रति तत्त्वेन समर्थस्तादशनामनिबद्ध एव तावदर्थो
 हन्मससामः । पाणिपादं यादय धवखदिरौ किन्हीत्यादौ
 हि कर्मत्वाद्यंशे करचरणादिप्रकारकान्वयबोधं प्रत्यमादि-
 श्चर्मिकः करचरणाद्युपस्थापकस्य पाणिपादादिक्रमिक-
 नामस्तोमस्याव्यवहितोत्तरत्वसम्बन्धेन निश्चयः कारणम्
 अतः पाणिपादादिसमुदायः करचरणादितत्तदर्थं हन्ः ।
 यत्तु पाणिपादमित्यादौ समाहारहन् सर्वलोत्तरपदे
 पाणिपादादिसाहित्ये लक्षणा अतएव नित्यं तत्रैक-
 वचनं समाहारस्यैकत्वात् पदान्तरन्तु तादृशलक्षणाया-
 निरूपितसम्पादकं तथाविधसाहित्यस्य च स्नायनानव-
 त्वादिस्वम्बन्धेनैव द्वितीयाद्याश्चकर्मत्वादौ साकाङ्क्षत्वात्
 पाणिपादं यादयेत्यादीनांयोग्यत्वमिति प्राच्यैरुक्तं तत्र

युक्तं तल्लयदेकक्रियान्वयित्वं बुद्धिविशेषविशेष्यत्वं वा
 पाणिपादयोः साहित्यं तस्य च नानात्वसम्भवेन तद्वत्तद्वि-
 त्वादिबोधार्थं समाहारहन्माहपि द्विवचनाद्यापत्तेर्द्वि-
 रत्वात् । साहित्यस्य द्विवक्तृत्वेऽपि न समाहारहन्मसस्य
 द्विवचनादिषाकाङ्क्षत्वं तादृशद्विगोरिवेति चेत् तर्हि
 पाणिपादप्रभृतीनां नानात्वेऽपि न तदर्थकस्य हन्मसस्य
 द्विवचनाद्याकाङ्क्षत्वमित्येव वक्तुमुचितं कृतं साहित्य-
 भक्त्या हन्मसं धनमित्यादिरयम्यताया दुर्वारतापाताञ्च
 नामार्थयोर्भेदान्वयस्याव्युत्पन्नत्वेन कर्तानामनानाञ्च
 साहित्यस्य स्नायन्यादिसम्बन्धेन धनादावन्वयायोगात्
 तादृशसाहित्ये धनादिरभेदविरहाच्च । समाहारपरिभाषा
 तु जीवलिङ्गत्वमित्येकवचनत्वादपिदशस्तारोपयोगितयै-
 वोपपन्ना न हन्मसस्यैवव्यवस्थापिका । एतेन धवखदि-
 रावित्यादावितरेतरहन्मसस्य उत्तरपदे धवखदिरसाहित्या-
 न्वये लक्षणा अन्यथा द्विवचनादेः प्रकृत्यर्थावच्छेदकत्वमेव
 पर्याप्तिसम्बन्धेन स्नार्थद्वित्याद्यनुभावकत्वव्युत्पत्तेर्धवखदि-
 रावित्यतो धवद्वयस्य खदिरद्वयस्य च प्रतीत्यापत्तेरिति-
 भीमांशकानामस्तमप्यपास्तं तल्लयदेकक्रियान्वयित्वं धव-
 खदिरविशेष्यकधोविशेष्यत्वं वा धवखदिरयोः साहित्यं
 तदन्वयस्य धवद्वयादिरपीति तादृशसाहित्यान्वयलक्ष-
 कत्वपक्षेऽपि धवखदिरावित्यतो धवद्वयादिबोधस्य दुर्वार-
 तापत्तेः । न च त्रितयाविशेष्यकधवखदिरधर्मिकधार्मिकविशे-
 षज्ञत्वमेव प्रकृते धवखदिरयोः साहित्यं तस्य न धवद्वया-
 देरिति वाच्यं तादृशसाहित्यान्वयस्यानुभवेनाशङ्कनात्
 तस्याद्यात् नानाधर्माणां प्रकृत्यर्थावच्छेदकत्वं तत्र तत्त-
 द्धर्मावच्छिन्ने समुदित एव पर्याप्तिसम्बन्धेन द्वित्यादिबो-
 धने द्विवचनादिकं साकाङ्क्षं न तु तादृशैकधर्मावच्छिन्नं
 परित्यज्य तथाविधापरधर्मावच्छिन्ने यतो धवखदिरा-
 वित्यादितो धवयोः खदिरयोश्च नावोधप्रसङ्ग इति तत्त्वम् ।
 षट्पट्टेत्यादिकस्य षट्कलसेत्यादिकस्य षट्पट्टेत्यादिकस्य
 च क्रमिकनामस्तोमस्य निचयत्वेन षटादेरन्वयबोधं प्रत्य-
 हेतुत्वमतो न तादृशमनिबद्धो षटाद्यर्थे हन्मसः । अतएव
 समस्तमानपदार्थयोस्तत्त्वावच्छेदकयोर्वा यत्र मिथोभेदस्त-
 त्वैव हन्मससाधुत्वसूचनाय “सार्धं हन्मस” इति पाणिनिः
 प्राह । अतएव भेदगर्भसमुच्चयार्थकं चशब्दमन्तर्भाव-
 धवखदिरस्येत्यादिकं विग्रहमस्य प्रयुज्जते दृष्टाः, सप्त-
 पाददत्ते च तत्र मिथोभेदप्राप्रार्थसुकारद्वयं, पीततत्पटयो-
 स्नादाम्प्रमित्यादौ तत्पटादेः पीताद्याभिव्यक्त्येऽपि पीतत्व-